

blive bragt til Anvendelse paa et større Omraade ogsaa for andre Guse.

**Christiansen:** Derfom det kan glæde den ærede Forespørger og være til Gavn for Sagen, at Flere anbefale dens Fremme, saa skal jeg ikke undlade at sige min Anbefaling til de allerede fremkomne. Det er min Overbevisning, at det vilde glæde mange Landboere, om saadanne Foranstaltninger kunde blive gennemførte. Grunden til, at de ikke allerede ere gennemførte i nogen væsentlig Udstrækning, er vistnok ikke saa meget den, at deres Gavnlighed ikke er anerkjendt, som den, at man i Reglen ikke har tænkt over Sagen. Det er jo kun af og til, at der i den enkelte Egn sker en Ulykke i saa Henseende, og naar den sker, saa grunder man derpaa og siger, at det er en stor Feil, at der ikke er truffet saadanne Foranstaltninger derimod, men det glemmes snart igjen, og saa skrider Tiden atter hen, uden at der gjøres Noget. Det fortrydes til forskjellige Tider, at der Intet er gjort, men, som sagt, naar Faren er overhaaret, glemmes det igjen. Naar imidlertid en saadan Foranstaltning blev truffen fra Regjeringens Side, og naar den f. Ex. blev gennemført inden Forløbet af et vist Aaremaal, saaledes at det blev bestemt, at alle Straatage paa Bygninger, hvor Mennesker og Kreaturer havde Natteophold, skulde sikres ved Anbringelsen af galvaniseret Traad, navnlig over Udgangene og i en vis Afstand f. Ex. 2 a 3 Alen til hver Side, saa tror jeg, at dette maatte betragtes som en ret billig og hensigtsmæssig Foranstaltning. At bestemme, at der til Straatage skulde anskaffes Serngitter, er vistnok mindre nødvendigt. Jeg tror hellere, at man maatte bestemme, at de, som ikke inden en vis Tid skulle have nyt Tag, skulde omlægge deres Tag, thi det er jo langt billigere for Landboerne at omlægge deres Tag end at anskaffe et Serngitter. Naar det Tag, som er tilfede, ikke trænger til at blive fæstet, saa kan det omlægges uden synderlig Besøftning. Svad angaar det andet Spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om Brugen af Petroleumslamper i Staldbygninger, da tror jeg, at det vilde være heldigt, om en saadan Benyttelse blev forbudt. Det er vistnok ikke saa sjældent, at der ved Petroleumslamper opstaar Aldebrande, som ere farlige baade for Mennesker og Kreaturer, og det vilde vistnok ikke foraarsage synderlig Udgift for Befolkningen, om det blev bestemt, at saadanne Lygter ikke maatte existere; man kunde jo da istedetfor Petroleumslamperne benytte de almindelige ældre Lygter med Talglys i. Det er disse Bemærkninger, som jeg har at gjøre til denne Sag, hvilken jeg ligesom de foregaaende ærede Talere anbefaler til den høitærede Justitsministers nærmere Overveelse. Jeg tror, at Sagen har en Fremtid for sig, og at den bør fremmes.

**Bajer:** Uagtet der jo kom en Slags Opfordring fra den høitærede Justitsminister om, at Medlemmerne skulde udtale sig, kan det dog vel ikke være Meningen, at alle Tilbedeværende skulle udtale sig, uagtet jeg maa tilføje, at her er saa faa, at, selv om det skete, vilde vi dog nok kunne blive færdige, uden at holde saa lange Møder, som vi ellers tidt have haft. Jeg skal kun takke den ærede Forespørger, fordi han har stillet Forespørgselen, og udtale min Glæde over den almindelige Tilslutning, som den Lante, han har gjort sig til Folk for, har fundet. Jeg har ikke hørt en Æneste, der har yttret Betænkelse ved at fremme de Skridt, som maa gjøres, navnlig ad Lovgivningsvei, for at virke i den omtalte Retning — naturligvis maa der altid underforstaaes: naar de holdes indenfor rimelige Grændser — og dette har glædet mig saameget mere, som Sagen har en ikke ringe økonomisk Betydning. Jeg skulde imidlertid ikke have taget Ordet, naar det ikke var for at betone en Side af Sagen, som vel er kommen frem, men som dog forekommer mig ikke at være kommen tilstrækkelig stærkt frem. I Forespørgselen er der jo Tale om paa denne Maade at beskytte dels saadanne Guse, som tjene til Beboelse for Mennesker, dels saadanne, som ere Opholdssted for Dyr. Jeg tror, at det skal kunne siges, at vor Lovgivning hidtil næsten udelukkende har behandlet Dyr alene som Ting, der kunne eies, og naar vi f. Ex. se paa Straffeloven, finde vi den Paragraf, der handler om Dyrplageri, under det Afsnit, som ellers handler om Indgrib i Eiendom. Det skulde glæde mig, om man her fik gjort en Begyndelse, som viser, at vi ved Lovgivningen i Fremtiden ville behandle Dyrene som ikke saa retløse, som det forekommer mig, man hidtil har gjort. — Det var kun disse faa Bemærkninger, jeg ønskede at gjøre, idet det forekom mig, at dette Hensyn ikke har været tilstrækkelig stærkt fremhævet, og naar der skal gjøres Noget i den Henseende, haaber jeg, at man ikke vil indskrænke sig til alene at beskytte Menneskene, men ogsaa vil tage tilstrækkeligt Hensyn til den anden Side, nemlig at beskytte dem, der hidtil have været retløse, Dyrene.

Da Ingen yderligere ønskede at udtale sig, var Forespørgselen sluttet.

**Formanden (Krabbe):** Dagsordenen er hermed udtømt.

Næste Møde vil blive afholdt førstkommende Mandag Middag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

1) Tredie Behandling af:

Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finantsaaret fra 1ste April 1879 til 31te Marts 1880.